

optage Diskussionen om Importregulering. Min Stilling til dette Spørgsmaal fremgaar med tilstrækkelig Klarhed af den Tale, jeg holdt ved første Behandling af det Lovforslag herom, som det ærede Medlem Hr. Ove Rode fremsatte som Indenrigsminister vistnok i Marts 1920. Ved denne første Behandling pegede jeg paa de Vanskeligheder, der vilde være forbundet for det første med Begrænsningen af Importen og dernæst, naar Varen var kommet ind, med en eventuel Fordeling og Rationering af denne, og jeg erklærede tillige, hvad der heller ikke kan være nogen Hemmelighed, min Villighed til at forhandle om visse bestemte Luksusvarers begrænsede Indførsel. Det var for øvrigt, som jeg sagde forleden Dag, en Opfattelse og en Motivering, der paa alle væsentlige Punkter faldt sammen med den ærede Ordførers og hans Partis Motivering. Men man vilde ikke fra anden Side nøjes med dette Tilsagn, der blev givet fra min Side. Det er en Sag for sig, men jeg maa gøre Indsigelse paa eet Punkt i den Gengivelse, det ærede Medlem gav — den var i det væsentlige rigtig — af den Udtalelse, jeg har fremsat i det Arbejdsudvalg, som det ærede Medlem omtalte. Thi naar det ærede Medlem gik ud fra, at det aldrig havde været Tanken, at Landbrugsprodukter skulde være underlagt en saadan Begrænsning af Importen, maa jeg bestride det. For det første fremgik det aldeles ikke af det Forslag, det ærede Medlem fremkom med, at noget saadant var Tanken, men dernæst blev det udtrykkelig i dette Arbejdsudvalg af en det ærede Medlem nærstaaende Partifælle fremholdt, hvilke Fører det vilde medføre, at Landbruget saaledes skulde bestemme, i hvilke Mængder det vilde have disse Tilførsler tilført Landet. Sæt, at de købte i en Udstrækning, som de ikke havde Brug for. Jeg maa derfor paa dette Punkt gøre Indsigelse mod det ærede Medlems Opfattelse, at det aldrig havde været Tanken, at Begrænsningen af Importen skulde omfatte disse Varer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Dersom denne ugelange Finanslovdebat ikke har bragt andet, har den i hvert Fald gennem Ordførernes og Ministrenes Taler bragt Synet af en højst interessant politisk strategisk Opmaerch. Efter alt, hvad der nu foreligger, saavel om Regeringens Planer som om Oppositionens Stilling til Regeringen i den kommende Periode, skattepolitisk, toldpolitisk o. s. v.,

synes det egentlige politiske Problem i Øjeblikket at være dette, om det er en forloren Søn, en fortabt Søn, der skal vende tilbage til det historiske Faderhus, eller det er en lykkelig Fader, der kan gaa paa Aftægt hos en driftig og foretagsom Søn. Det er jo et Skuespil, som det vil blive interessant at se udvikle sig nærmere. Hvad der fra det ærede Medlem Hr. Rodes Side ønskes nu, er der jo ikke Skygge af Tvivl om. Jeg har allerede siden i Fjor Vinter eller i Fjor Foraar, da vi havde Arbejdsløshedslovens Forlængelse til Debat, været ganske klar paa det ærede Medlem Hr. Rodes hemmelige Kærlighed. Jeg havde et Øjeblik tvivlet om, det maaske var lidt paa Skrømt, maaske blot var lidt Koketteri, men nu er jeg fuldstændig klar paa, at her er der virkelig Tale om en ren og ægte Kærlighed, og det bedste Bevis paa, at Kærligheden er ægte, er dette, at den man virkelig elsker, driller man.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det maa maaske være mig tilladt at stille et Spørgsmaal til dette høje Tings største Kritiker, det ærede Medlem Hr. Ove Rode. Han har bebrejdet Regeringen, at den har gjort for lidt, men i Betragtning af, at der dog er gjort ikke saa ganske lidt, efter min Mening, er det formodentlig det ærede Medlems Pligt nu at sige, hvad han selv vil. Det har han dog ogsaa sagt i disse Dages Forhandlinger, idet vi har lært at kende fuldt ud det ærede Medlems elastiske Importregulering. Men da det ærede Medlem staar som Fører, om ikke af Navn, saa dog af Gavn for det radikale Parti, er det vel rigtigt at spørge ham om, hvad dette Parti vil, thi der er, saa vidt jeg har fulgt med, flere forskellige Standpunkter. Jeg skal tillade mig at præsentere nogle af dem. Jeg tør ikke love, jeg faar dem med alle sammen. Det andet Standpunkt — man kan regne det ærede Medlems som Nr. 1 — er den forhenværende Trafikminister Hassing-Jørgensens, der i en Artikel i „Politiken“ har talt for rent Importforbud, og da det ikke er noget Referat, hvor en kejthaandet Journalist kan være kommet i Vejen, maa hans Standpunkt være, som der staar i Artiklen. Det tredje Standpunkt er Husmandsbladets, der kort og godt kan karakteriseres som ren og skær Frihandel, saadan som Regeringen har ønsket den gennemført, og hvis der skal gives Hjælp til Industrien, skal det være i